

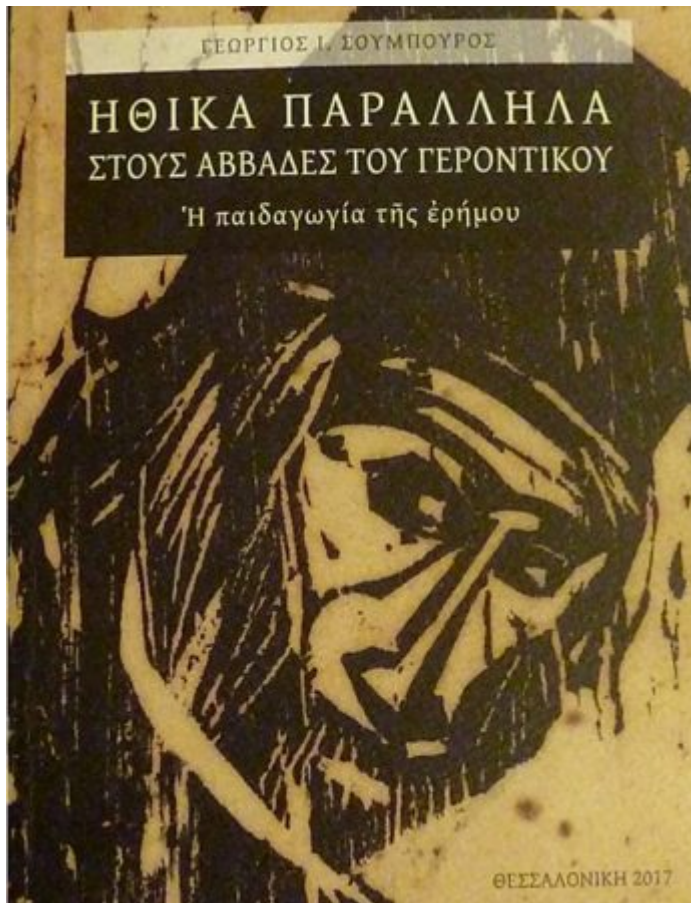
Πώς διδάσκει η Έρημος (αρχιμ. Νικόδημος Σκρέττας, Καθηγητής Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας του Α.Π.Θ.)

/ [Πεμπουσία](#)

Τα γεροντικά κείμενα των αββάδων της Ερήμου αποτελούν ένα αληθινό θησαυροφυλάκιο, αταμίευτου από τα κλασικά δυτικότροπα συστήματα ηθικής, γνησίου ήθους του αντισυμβατικού, στην αρχοντιά και την ευρυχωρία του, τρόπου

της Ορθοδοξίας.

Η ευλαβική σπουδή στα περιστατικά και τα πρόσωπα, που προβάλλει ως οδοδείκτες απλανείς, ο φίλος συγγραφέας του παρόντος πονήματος θεολόγος Γεώργιος Σούμπουρος, αφ' ενός δίνει εναύσματα καταγραφής θεολογίας και ήθους με βιωματικό και απαραχάρακτο κριτήριο, αφ' ετέρου όμως ανοίγει οδούς πορείας αληθούς Χριστιανισμού, τρόπους ζωής του Ευαγγελίου, όχι ως άτεγκτου, τυποποιημένου και κατεστημένου τρόπου συμπεριφοράς, αλλ' ως αγωνιστικής και μαρτυρικής περιπέτειας, υπέρτερης του συμπνιγμού της Φαρισαϊκής αυτοδικαίωσης. Την ίδια ώρα που απρόσμενα και θεικά σταλάζει στους πεπτωκότες και αμαρτωλούς αλλά και στο σύνολο των μελών του σώματος του Χριστού βάλαμο θεραπείας, φως ιλαρό, ανδρεία, χαρά και παρηγορία.

Στο κλίμα και το περιβάλλον ενός συνεχώς μεταβαλλόμενου κόσμου, όπου η τεχνολογία καλπάζει αλλά η πνευματικότητα υποχωρεί, όπου η επικοινωνία ιλιγγιά αλλά η αληθής κοινωνία των προσώπων απονεκρώνεται, όπου οι καλοί τρόποι συμπεριφοράς χρυσοπακετάρουν-ται ως πωλούμενα υλικά αλλά η αληθινή αγάπη και συν-χώρηση προς τους συνανθρώπους παντελώς αγνοείται, όπου η πνευματική δειλία θρασύνεται επιθετικά αλλά η ανδρεία της θείας ζωής των μαρτύρων της συνειδήσεως λοιδορείται ως ανόητη αδυναμία, ο λόγος και ο τρόπος των αγίων αββάδων συγκλονίζει επαναστατικά τις συχνά παγιωμένες ηθικιστικές νοοτροπίες

των πολλών, οι οποίοι δεν έχουν δεχθεί ακόμη ως χάρισμα από τον Χριστό την ελευθερία του πνεύματος.

Τα πτηνά της Ερήμου, οι όσιες υπάρξεις της ασκητικής Ορθοδοξίας, με κόπους πολλούς εξέφυγαν από την δουλεία του φόβου, υπερίδαν την αναπαυτική απολαβή του μισθού και υψώθηκαν με την χάρη του Κυρίου τους στα ηθικά υπέρτερα της ελευθερίας της αγάπης. Εκεί, με θείο φωτισμό και διάκριση, με ταπεινωσύνη και αρχοντική ευρυχωρία, άκουσαν, ανέπαυσαν, προσέγγισαν τις πεσμένες στα βάραθρα της αμαρτίας ή τις αβύσσους της απογνώσεως ψυχές, θεραπεύοντας τραύματα και χαίνουσες πληγές παθών και παραπτωμάτων και ανορθώνοντας με την εκρηκτική αναστάσιμη δύναμη της μετανοίας υπάρξεις μοναδικές και ανεπανάληπτες ενώπιον του αγίου Θεού.

Ο κόπος του συγγραφέως ευχόμαστε να μη μείνει ανενέργητος στον νού και την ψυχή των φιλοτίμων αναγνωστών, που αναζητούν το χαρισματικό ήθος της φίλης Ορθοδοξίας, αλλά να γίνει εγερτήριο σάλπισμα στη νησταλέα μακαριότητα της

ηθικής έκπτωσης των συγχρόνων καταλυτικών καιρών.

Ευχόμαστε το ευσύνοπτο αυτό, αλλά και μεθοδικά στοχευμένο, βιβλίο να γίνει σταθμός και αρχή μαθητείας ενός υπέρτερου των κατεστημένων αντιλήψεων ήθους των θεουμένων αγίων της Εκκλησίας, καλοτάξειδο και καλόγνωμα αποδεκτό από τους αναγνώστες η τους μελετητές.